A° 1886 N° 5.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING

houdende wijziging en aanvulling van het pensioen-reglement, vastgesteld bij Verordening van den 16n. Juli 1867 / 7 Januari 1868 (P. B. 1868 N°. 2) en aangevuld bij Verordening van den 25 / 26 Augustus 1879 [P. B. N°. 15.]

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is te wijzigen en aan te vullen het reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Kolonie Curaçao en aan hunne weduwen en wettige of gewettigde weezen, zooals dat is vastgesteld bij verordening van den 16n. Juli 1867 / 7 Januari 1868 [Publicatie-blad 1868 N°. 2] en aangevuld bij verordening van den 25 / 26 Augustus 1879 (Publicatie-blad N°. 15);

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

De tweede zinsnede van art. 13 van het bovenvermeld reglement wordt gelezen als volgt:

"De weduwen en weezen van ambtenaren, die na hunne pensionneering in het huwelijk zijn getreden, hebben aanspraak op het bij de voorgaande alinea bepaalde pensioen, wanneer door die ambtenaren de bij art. 15 bedoelde aanvulling van 2 pCt. van hun genoten activiteits-tractement over den door hen vervulden diensttijd heeft plaats gehad."

Art. 2.

De zevende zinsnede van art. 13 van het bovenvermeld reglement wordt gelezen als volgt:

"Heeft een ambtenaar reeds 20 jaren dienst en naar reden van zijn inkomen voor zijne vrouw en kinderen gecontribueerd of de storting gedaan, dan kan hij ook aan zijne weduwe en na te laten wettige kinderen de aanspraak verzekeren op de helft van zijn pensioen, berekend voor zooveel dienstjaren meer als hij verlangt en zulks tot een diensttijd van 30 jaren, mits stortende voor elk der jaren, waarvoor de aanspraak wordt verzekerd, 2 pCt. van zijn inkomen."

Art. 3.

Artikel 15 van het bovenvermeld reglement wordt gelezen als volgt:

"Alle burgerlijke ambtenaren zijn verplicht, ten behoeve der koloniale kas, een gedeelte hunner wedde of belooning bij te dragen.

Deze bijdrage bestaat in eene korting van 8 pCt. der wedde of belooning.

Deze korting wordt, ingeval eenig ambtenaar geen gebruik heeft gemaakt van de bij art. 13 bepaalde vergunning tot storting, verhoogd tot 10 pCt. voor alle gehuwde ambtenaren, of die minderjarige kinderen uit een wettig huwelijk bezitten, niet verkeerende in de gevallen omschreven in § *f* van art. 26.

De voormelde bijdragen van 8 en 10 pCt. der wedde of belooning zijn niet meer verschuldigd, zoodra de ambtenaar 30 dienstjaren vervuld of aanspraak op het bij art. 11 vastgestelde maximum-pensioen verkregen heeft. Indien echter een ambtenaar, na 30 dienstjaren vervuld doch nog geen aanspraak op maximum-pensioen verkregen te hebben, een hooger inkomen erlangt, moet hij gedurende de twee eerste jaren na de verhooging van inkomen de voormelde bijdragen zijner wedde of belooning voldoen.

Bij het aangaan van een wettig huwelijk, ook nadat de ambtenaar 30 dienstjaren vervuld of aanspraak op maximumpensioen verkregen heeft, wordt de korting van 8 pCt. met 2 pCt. aangevuld over den diensttijd, door den ambtenaar sedert 1 Januari 1849 vervuld.

Voor ambtenaren, die uit Nederland of eene der andere koloniën hier overgeplaatst worden en reeds gehuwd zijn of later huwen, geschiedt, ook wanneer zij bij de overplaatsing reeds 30 dienstjaren vervuld hebben, deze verhoogde korting met inbegrip van den diensttijd, door hen aldaar vervuld, doch voor de uit Nederland overgeplaatsten, slechts *twee* jaren voor een rekenende.

Deze aanvulling geschiedt naar reden van het inkomen, door den ambtenaar sedert 1 Januari 1849 opvolgelijk genoten. Voor de uit Nederland of eene der andere koloniën overgeplaatste ambtenaren wordt tot grondslag genomen de bezoldiging, verbonden aan de betrekking, welke hen bij de eerste in dienstneming in de kolonie wordt opgedragen.

Gehuwde militairen, die in burgerlijken dienst overgaan, zijn de aanvulling verschuldigd over hun vroegeren militairen diensttijd na 1 Januari 1849.

Als grondslag voor de geldelijke berekening van dien diensttijd wordt genomen het aan hen bij hunnen overgang in burgerlijken dienst toegekende traktement. "

Art. 4.

Artikel 22 van het bovenvermeld reglement wordt gelezen als volgt:

"Elk gehuwd ambtenaar of weduwnaar moet, ten einde aan zijne weduwe en kinderen aanspraak op pensioen te geven, voor zooveel hij geen gebruik heeft gemaakt van eenige der bij art. 13 bepaalde vergunningen tot storting, tot op het tijdstip van zijn ontslag, of van de vervulling van zijn 30 jarigen diensttijd, of van den afloop der eerste twee jaren sedert het bekomen van verhoogd inkomen na 30 jarigen diensttijd of wel van het bekomen van aanspraak op maximum-pensioen, de in art. 15 bepaalde korting van 10 pCt. voldoen en gepensionneerd wordende tot op het oogenblik van zijn overlijden 2 pCt. korting, berekend over zijn laatste activiteits-traktement, ondergaan.

Het pensioen der weduwen of weezen zal aan eene gelijke korting van 10 pCt. onderworpen zijn, wanneer de vereischte korting of storting van het inkomen van den ambtenaar, om welke reden ook, niet geschied is, en zulks tot dat het ontbrekende zal zijn aangevuld. "

Art. 5.

Artikel 26 litt. *d* van het bovenvermeld reglement wordt gelezen als volgt:

"door niet voldoening aan het bepaalde in art. 22, ingeval de belanghebbende geen gebruik had gemaakt van eenige der bij art. 13 bepaalde vergunningen tot storting."

Gegeven te Willemstad, den 17 December 1885.

N. VAN DEN BRANDHOF.

De waarn. Gouvernements Secretaris,
J. H. QUAST Hz.

Uitgegeven den 11 Maart 1886.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.